

शठिता-त्री, शाठयिता-त्री, शिशठिषिता-त्री, शाशठिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककठितिवत् (148) ज्ञेयानि ।

^१शाटकः, ^२शाटी इति रूपे भवतः । शाट्यायनः=मुनिविशेषः ।

(1675) “ शठ शाठ्ये कैतवे च ” (1-भ्वादिः-340. अक. सेट्. पर.)

‘कैतवे शठतीति स्यात् श्लाघायां शाठयेत णौ ।’ (श्लो. 82) इति देवः ।

‘शठ कैतवे च’ चकारात्—(पूर्वधात्वर्थभूतौ) ‘हिंसासंक्लेशनयोः’ इत्युक्तावर्थौ
गृह्येते ।’ इति पुरुषकारः । धातुवृत्तावपि एवमेव । क्षीरस्वामिशकटा-

यनादयः पुनश्चकारं नैव पठन्ति । काशकृत्स्नधातुपाठे तु ‘—कैतवे च
—द्युते स्पर्धायां च’ इति दृश्यते । ‘—हिंसायां कैतवे च’ इति (चन्द्रः) ।

‘—वधक्लेशकैतवे’ इति वोपदेवः ।

शाठकः-ठिका, शाठकः-ठिका, शिशठिषकः-षिका, शाशठकः-ठिका ;

शठिता-त्री, शाठयिता-त्री, शिशठिषिता-त्री, शाशठिता-त्री ;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककठितिवत् (148) उद्घानि । शठः=

नैकृतिकः ।

(1676) “ शठ असंस्कारगत्योः ” (X-चुरादिः-1564. सक. सेट्. उभ.)

‘गत्यसंस्कारधात्वर्थे शाठयेच्छ्वाठयेदिति ॥’ (श्लो. 81) इति देवः ।

‘—संस्कारगत्योः’ इति मैत्रेय-काशकृत्स्न-कातन्त्रादयः ।

‘—संस्कारगत्योः—अनृतभाषणे गतौ च’ इति काशकृत्स्नः ।

‘—आलस्ये च’ इति धा. का. व्याख्यायाम् (3-16)

‘—आलस्ये गत्यसंस्कृतसंस्कृते’ इति वोपदेवः ।

शाठकः-ठिका, शिशठाठयिषकः-षिका ; शाठयिता-त्री, शिशठाठयिषिता-त्री ;

शाठयन्-न्ती, शिशठाठयिषन्-न्ती, शाठयिष्यन्-न्ती-ती, शिशठाठयिषिष्यन्-न्ती-ती ;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककाणयतिवत् (159) उद्घानि ।

(1677) “ शठ श्लाघायाम् ” (X-चुरादिः-1692. सक सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

1. घञन्तात् संज्ञायां कनप्रत्यये रूपमेवम् । शाटकः=वस्त्वम् ।

2. घञन्तात् ‘जातेरञ्जी—’ (4-1-63) इति जातिलक्षणे ञिषि शाटी इति रूपम् ।